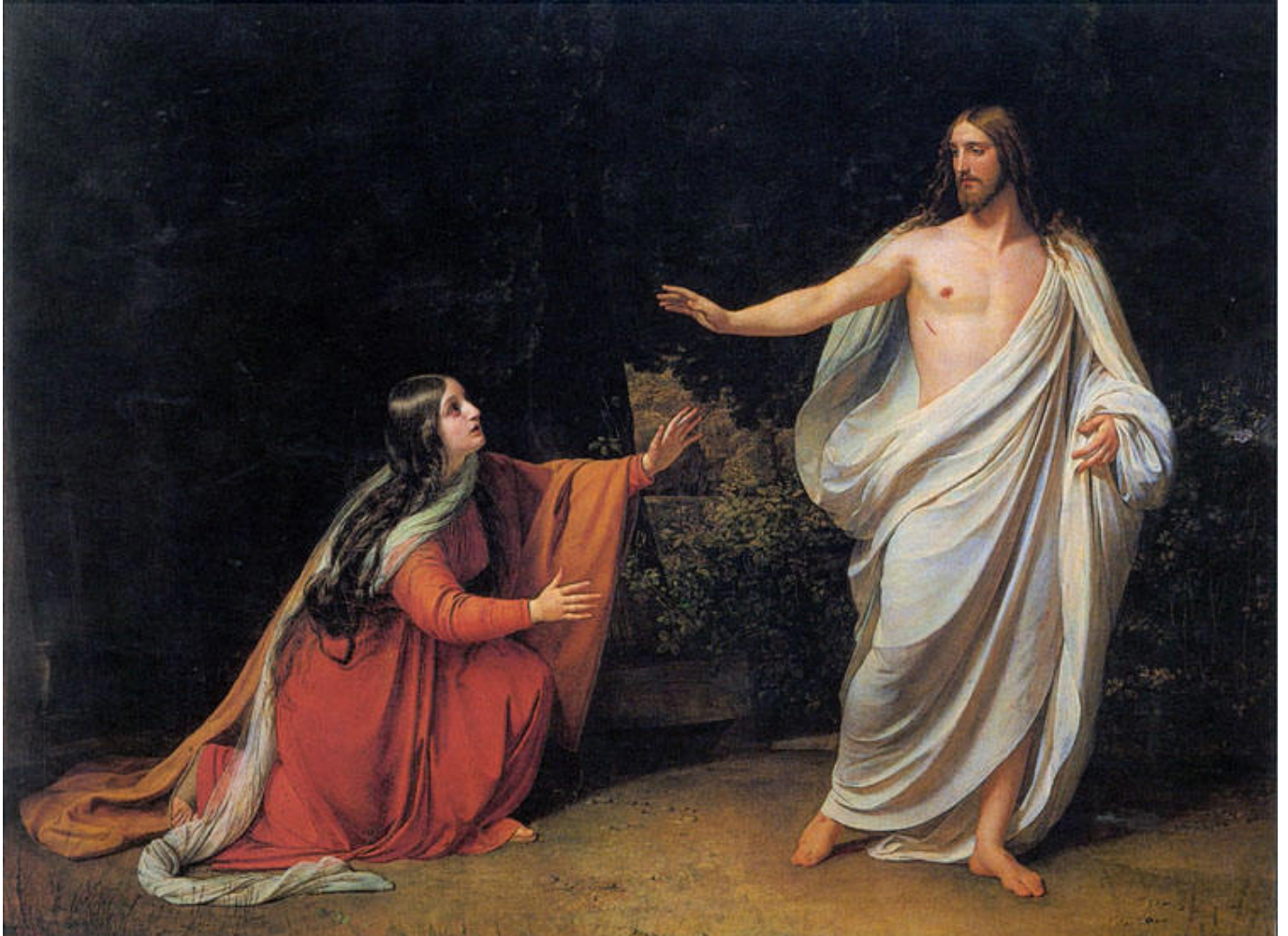

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ στὸν Τάφο τοῦ Κυρίου (Ἄντωνιος Κραποβίτσκου Μητροπολίτης Κιέβου (1863-1936))

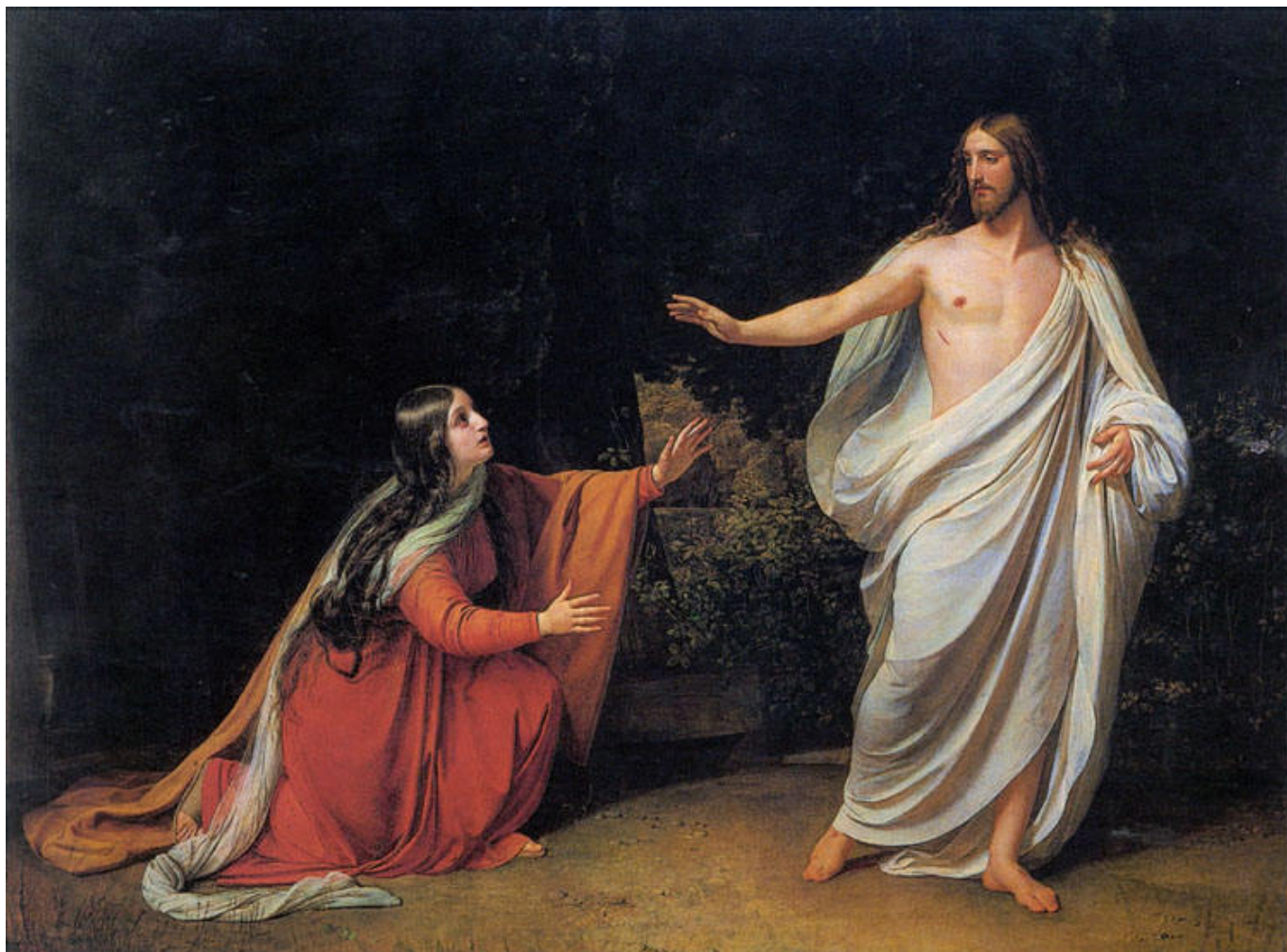
[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οἱ τρεῖς ἐπισκέψεις τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς στὸν Τάφο τοῦ Κυρίου

«δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος»

Ἔχουμε διαβάσει ποικίλες συζητήσεις σχετικά μὲ τὴν φαινομενικὴ ἔλλειψη συμφωνίας ἀνάμεσα στὶς Εὐαγγελικὲς διηγήσεις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἔχουν γίνει πολλὲς ἀπόπειρες γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ μία συμφωνία ἀνάμεσα στοὺς Εὐαγγελιστὲς σὲ αὐτὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλες ἀρκετὰ ἐπιτυχεῖς. Θὰ ἤθελα νὰ προσφέρω μία προσεκτικὴ ἐξέταση αὐτοῦ τοῦ θέματος καὶ θὰ ἀρχίσω ἀναφέροντας τὰ πιὸ φανερά σημεῖα ποὺ δείχνουν ἔλλειψη συμφωνίας.

Στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου διαβάζουμε ὅτι κατὰ τὸν χαιρετισμὸ ἀπὸ τὸν Ἄναστημένον Κύριον μὲ τὴν λέξη «Χαίρετε» ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία ἀμέσως «ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας» (Μτ, κη, 9). Ὅμως ἄλλοῦ (Ἰω, κ, 11-17) διαβάζουμε ὅτι ὅταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ θρηνοῦσε στὸν ἄδειο τάφο καὶ δὲν ἀναγνώρισε τὸν Χριστό, ἀλλὰ νόμισε ὅτι ἦταν ὁ κηπουρός, δὲν τῆς ἐπετράπη νὰ τὸν ἀγγίξει. Αὐτὲς οἱ διηγήσεις δὲν φαίνεται νὰ συμφωνοῦν μεταξύ τους καὶ προσπάθειες ἀπὸ ἀναγνώστες νὰ τὶς συμβιβάσουν παράγουν βεβιασμένες ἐρμηνεῖες καὶ μὴ πειστικὲς ἐπινοήσεις.

Τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια δὲν ἀναφέρουν τὴν ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στὶς Μυροφόρες Γυναῖκες μὲ ἓνα ταυτόσημο τρόπο. Αὐτὸ πού περισσότερο μπερδεύει τοὺς ἐρμηνευτὲς εἶναι ἡ ἔλλειψη συμφωνίας ἀνάμεσα στὶς ἀφηγήσεις πού δίνονται ἀπὸ τὸν Ματθαῖο καὶ τὸν Ἰωάννη. Εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε στὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴν δυὸ φορές: μία φορὰ μόνο σὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἄλλη φορὰ μαζὶ καὶ στὴν ἄλλη Μαρία, ἀλλὰ ἡ σχέση αὐτῶν τῶν δύο ἐμφανίσεων μπερδεύει τοὺς ἐρμηνευτὲς.

Ἡ ἄποψή μας μὲ τὴν ὁποία προτιθέμεθα νὰ λύσουμε αὐτὴ τὴν ἀπορία μπορεῖ νὰ

έκφραστεί ως έξής: ό Εύαγγελιστής Ματθαίος αναφέρει τήν πορεία πού έκαναν οί δύο Μαρίες στόν τάφο τοϋ Κυρίου ένώ ήδη ήξεραν ότι ό Χριστός είχε αναστηθεί έκ νεκρών. Αυτό πού περιγράφει ό Ματθαίος συνέβη μετά τήν εμφάνιση πού περιγράφει ό Ίωάννης όταν ή Μαρία ή Μαγδαληνή εξέλαβε τόν Χριστό σαν τόν κηπουρό. Πληροφόρησε τούς Άποστόλους ότι είδε τόν Κύριο και τής μίλησε, μετά πληροφόρησε τήν άλλη Μαρία και οί δυο μαζί πήγαν στόν τάφο. Αυτό τήν φορά δέν πήγαν για νά αλείψουν τò σώμα, έπειδή ήξεραν ότι είχε αναστηθεί, αλλά πήγαν «για νά δοϋν τόν τάφο» ξέροντας ότι είναι άδειος και ξέροντας έπίσης ότι τὰ όθόνια μέσα στα όποία είχε θαφτεί ήταν άκόμα εκεί. Δέν ήταν μόνο αυτές και οί δύο άπόστολοι πού βιαστηκά πήγαν στο μνημείο για νά έπαληθεύσουν αυτό πού ή Μαρία ή Μαγδαληνή είχε δεί, αλλά άργότερα και άλλες μυροφόρες και άλλοι έπίσης πήγαν (Λκ, κδ, 9, 24). Ό Εύαγγελιστής Ματθαίος μάς πληροφορεί ότι οί δύο Μαρίες άξιώθηκαν μία δεύτερη εμφάνιση Άγγέλου και μετά τοϋ ίδιου τοϋ Κυρίου.

Ποιά άλλη άπόδειξη έχουμε έκτός άπό τὰ λόγια τοϋ Ματθαίου ότι αυτές πήγαν «για νά δοϋν τόν τάφο» για τò ότι τὰ γεγονότα στο κατά Ματθαίον έγιναν μετά άπό αυτά πού περιγράφονται στο κατά Ίωάννην; Η δεύτερη άπόδειξη είναι ότι ό Ίωάννης περιγράφει ότι τὰ γεγονότα έγιναν «ένώ ήταν άκόμη σκοτάδι» ένώ ό Ματθαίος καθαρά μιλάει ότι έγιναν «τήν αύγή τής πρώτης μέρας τής έβδομάδας».

Τò τρίτο σημείο πού άπαιτεί τήν προσοχή μας είναι ή αντίδραση τών μυροφόρων στα λόγια του Άγγέλου και τοϋ ίδιου τοϋ Χριστοϋ. Στο κατά Ίωάννην ή Μαρία παρουσιάζεται τόσο άνέτοιμη για τò γεγονός τής Άναστάσεως πού δέν μπορεί νά τò άφομοιώσει και έκλαμβάνει τόν Χριστό σαν τόν κηπουρό, στο κατά Μάρκον τὰ λόγια τοϋ Άγγέλου έφεραν στις Μυροφόρες τόσο φόβο ώστε «δέν είπαν σε κανένα τίποτα, έπειδή έφοβοϋντο». Ό Λουκάς γράφει ότι «κατελήφθηκαν άπό φόβο και έκλιναν τὰ πρόσωπα στην γή».

Η άφήγηση τοϋ Ματθαίου άπό τήν άλλη πλευρά παρουσιάζει τις μυροφόρες ήδη προετοιμασμένες για τήν συνάντηση, άν και ό άγγελος τις καθησυχάζει «Μην φοβάστε έσείς» και «Έλάτε νά δείτε τόν τόπο όπου έκειτο ό Κύριος». Στο κατά Μάρκον διαβάζουμε για τις άλλες μυροφόρες ότι «δέν είπαν τίποτα σε κανένα γιατί έφοβοϋντο». Ό Ματθαίος όμως διηγείται για τις δύο Μαρίες ότι «έτρεξαν με φόβο και χαρά μεγάλη για νά αναγγείλουν στους μαθητές του» ότι είχε αναστηθεί. Και «ένώ πήγαιναν τις συνάντησε ό Ίησοϋς». Για τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή αυτή ήταν ή δεύτερη συνάντηση και ή άλλη Μαρία πού τò ήξερε άπό τήν Μαγδαληνή τώρα μαθαίνει τὰ νέα πάλι άπό τόν ίδιο τόν Κύριο ένώ είναι ήδη προετοιμασμένη για αυτά. Άπό ποϋ είναι αυτό φανερό;

Η άπάντηση σε αυτό είναι ή τέταρτη άπόδειξη ότι οί δυο γυναίκες πήγαν στόν τάφο ήδη ξέροντας για τήν Άνάσταση. Η ίδια άπάντηση θα μάς εξηγήσει γιατί ό

Κύριος δὲν ἐπέτρεψε στὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ νὰ τὸν ἀγγίξει τὴν πρώτη φορά, ἀλλὰ λίγο μετὰ ἐπέτρεψε στὶς δύο Μαρίες νὰ κρατήσουν τὰ πόδια του.

Στὸ Πεντηκοστάριο στὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων διαβάζουμε στὰ στιχηρὰ ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ «ἐστάλη χωρὶς νὰ ἀγγίξει τὸν Κύριο». (Ὅπως διηγεῖται καὶ ὁ Ἰωάννης) Τί σημαίνει αὐτό; Ἡ Μαρία, ἡ ὁποία νωρίτερα θρηνοῦσε γιὰ τὸν ἀγαπημένο διδάσκαλο ὅταν τὸν εἶδε στὸν τάφο, τώρα κατελήφθη ἀπὸ ὑπερβολικὴ χαρά. Χωρὶς νὰ κατανοήσει τὴν θεότητά του ἢ νὰ σκεφτεῖ τὸ νόημα τῆς μυστηριώδους Ἀναστάσεως, ξεχνᾷ καὶ θέλει νὰ τὸν ἀγκαλιάσει σὰν ἓνα ἀγαπημένο της ποὺ τὸν θεωροῦσε νεκρὸ καὶ χαμένο, ἀλλὰ τώρα φανερώνεται ζωντανός. Παραδίδεται σὲ μία ἐνθουσιώδη χαρά, χωρὶς βαθύτερη κατανόηση. Ἐπιπλέον κατὶ δὲν ἔχει ἀκόμα ἐκπληρωθεῖ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος πρέπει νὰ «ἀνεβεῖ» στὸν Πατέρα. Ἀργότερα ὁ Κύριος συμπεριφέρεται διαφορετικὰ στὶς δυὸ Μαρίες. Αὐτὴ τὴν φορά οἱ δύο γυναῖκες γνωρίζουν καλὰ ὅτι ὁ Κύριος ἐμφανίζεται στοὺς πιστοὺς σὰν ὁ Νικητὴς τοῦ Θανάτου καὶ τοῦ Ἄδη, σὰν κάποιος ποὺ ἀνεβαίνει στὸν Πατέρα στὸ αἰώνιο βασίλειο, καὶ μὲ κάθε ἐξουσία, στέλνει τοὺς Ἀποστόλους του νὰ διαδώσουν τὸ νέο τοῦ νικηφόρου ἀγῶνα στὸν κόσμο. Τώρα καὶ οἱ δύο γυναῖκες, ὅταν τὸν συναντοῦν καὶ τὸν ἀκοῦν νὰ τὶς ἀπευθύνει τὸ «χαίρετε», δὲν σκέπτονται πιά μὲ κοσμικὸ τρόπο, ἀλλὰ τὸν εὐλαβοῦνται σὰν τὸν ζῶντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι καὶ αὐτὸς δὲν ἐμποδίζει τὴν εὐλαβῆ λατρεία τους ὅταν «κράτησαν τὰ πόδια του καὶ τὸν προσκύνησαν» (Μτ, κη, 9).

Μέχρι τώρα εἶδαμε πολὺ καλὰ τὴν συμφωνία μετὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννη, ἀλλὰ πῶς θὰ ἐναρμονίσουμε καὶ τὴν ἀφήγηση τῶν ἄλλων δύο Εὐαγγελιστῶν; Σὲ ποιὸ σημεῖο θὰ τοποθετήσουμε τὴν ἄφιξη τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς στὸ τάφο στὴν ομάδα τῶν ἄλλων γυναικῶν ποὺ ἀναφέρονται ἀπὸ τὸν Μᾶρκο καὶ τὸν Λουκᾶ;

Τὸ κύριο σημεῖο τῆς ἀπάντησής μας εἶναι ὅτι ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ δὲν συνόδεψε τὶς ἄλλες γυναῖκες στὸν τάφο τοῦ Κυρίου μετὰ ἀρωμάτων, ἀλλὰ ὅτι οἱ ἄλλες γυναῖκες ἦρθαν ἀργότερα ἀπὸ τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ καὶ ἴσως ἀργότερα καὶ ἀπὸ τὶς δύο Μαρίες ποὺ εἶδαν τὸν Κύριο κατὰ τὴν δεύτερη ἐμφάνισή του, ἀλλὰ δὲν ἤξεραν ἀκόμα τίποτα γιὰ τὴν ἀνάσταση. Αὐτὲς οἱ γυναῖκες ἔφτασαν ἐντελῶς ἀπροετοίμαστες γιὰ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ γεγονότος τῆς ἀναστάσεως καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ Μαρία Μαγδαληνὴ ἦταν μαζί τους· στὴν πραγματικότητα οἱ εὐαγγελιστὲς ἀφήνουν ἀνοικτὴ τὴν δυνατότητα γιὰ τὸ ἀντίθετο συμπέρασμα. Καὶ οἱ δύο ἄλλοι εὐαγγελιστὲς διαιροῦν τὴν διήγηση σὲ τρία γεγονότα:

1. ἀγορὰ ἀρωμάτων (Μᾶρκος) καὶ τὴν φύλαξή τους γιὰ χρῆση ἀργότερα (Λουκᾶς)

2. ἄφιξη στὸν τάφο καὶ συνομιλία μὲ ἄγγελο (Μᾶρκος) ἢ ἀγγέλου (Λουκᾶς)

3. ἀνακοίνωση στοὺς ἀποστόλους

Ἄς ἀρχίσουμε μὲ τὸ τελευταῖο γεγονός. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συμπεράνουμε ἀπὸ τὴν ἀφήγηση τοῦ Μάρκου ὅτι οἱ γυναῖκες δὲν πληροφόρησαν ποτὲ τοὺς ἀποστόλους γιὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Ἀγγέλου. Ὁ Μᾶρκος μόνο σημειώνει ὅτι αὐτὲς δὲν τὸ ἔκαναν ἀμέσως καὶ ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἔμαθαν τὰ νέα ἀπὸ τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνή, στὴν ὁποία ὁ Κύριος «φανερώθηκε πρῶτα» (Μρ, ις´, 9). Βλέπετε ὅτι ὁ Μᾶρκος τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν ἄλλων μυροφόρων καὶ ἀκολούθως ξεχωρίζει τὴν πληροφόρηση τῶν Ἀποστόλων ἀπὸ τὴν μεταφορὰ τῶν ἀρωμάτων καὶ τῶν μύρων. Ὁ Μᾶρκος δὲν ἀναφέρει τὴν Μαγδαληνὴ σὰν νὰ συμμετεῖχε στὴν μεταφορὰ τῶν ἀρωμάτων στὸν τάφο, ἀλλὰ μόνο γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς στὴν ἀγορὰ τους (Μρ, ις´, 1), ἡ ὁποία ἔγινε τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, μετὰ τὴν λήξη τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ Σαββάτου, δηλαδὴ μετὰ τὴν ἕκτη ὥρα. Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ πῆγε στὸν τάφο «ἐνῶ ἦταν ἀκόμα σκοτάδι» (Ἰω, κ,1) καὶ χωρὶς τὰ ἀρώματα καὶ τὰ μύρα. Οἱ ἄλλες γυναῖκες ἦρθαν μὲ τὰ μύρα «στὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου» (Μρ, ις´, 2). Ὁ Κύριος δὲν ἐμφανίστηκε σὲ ὅλες αὐτὲς ἀλλὰ μόνο στὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ, ἡ ὁποία – ἐπομένως – δὲν ἦταν μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες (Μρ, ις´, 9). Ὁ Μᾶρκος κατονομάζει αὐτὲς ποὺ ἀγόρασαν τὰ ἀρώματα καὶ αὐτὲς ποὺ παρακολούθησαν τὴν ταφὴ τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ δὲν ἐπαναλαμβάνει τὰ ὀνόματα ὅταν ἀναφέρεται στὴν μεταφορὰ τῶν ἀρωμάτων στὸν τάφο. Ὁ Λουκᾶς δὲν κατονομάζει αὐτὲς ποὺ ἐτοίμασαν τὰ ἀρώματα καὶ τὰ μύρα, οὔτε αὐτὲς ποὺ τὰ ἔφεραν στὸν τάφο, ἀλλὰ ὑποδεικνύει ὅτι οἱ δύο ὁμάδες δὲν ἦταν ἦταν ταυτόσημες («καὶ κάποιες ἄλλες μαζὶ τους» Λκ, κδ, 1). Προφανῶς κάποιες ἀπὸ αὐτὲς εἶχαν προμηθευτεῖ ἀρώματα καὶ μύρα ἤδη ἀπὸ τὴν Παρασκευὴ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σωτῆρος, ἀλλὰ παρέμειναν σὲ ἀργία τὸ Σάββατο κατὰ τὴν ἐντολὴ (Λκ, κγ, 56), ἐνῶ ἄλλες ἀγόρασαν ἀρώματα μετὰ τὴν καθορισμένη ἀργία τοῦ Σαββάτου (Μρ, ις´, 1). Ὁ Λουκᾶς δὲν κατονομάζει τὶς γυναῖκες ποὺ ἔφεραν τὰ ἀρώματα, ἀλλὰ λέει ὅτι κάποιες «ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο, ἀπήγγειλαν ὅλα αὐτὰ στοὺς ἕντεκα καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ οἱ λοιπὲς μαζὶ τους, οἱ ὁποῖες ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους αὐτὰ» (Λκ, κδ, 9-10). Στὴν πραγματικότητα, ὅπως ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Μᾶρκος μᾶς θυμίζουν, ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία αὐτὴ ποὺ ἄρχισε τὴν ἐξάπλωση τῶν χαρούμενων νέων. Ἐφόσον τὰ νέα διαδόθηκαν σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς ἐπιπλέον τῶν ἕντεκα, αὐτὸ δὲν συνέβη σὲ μιὰ στιγμή. Οἱ γυναῖκες ἔπρεπε νὰ πᾶνε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, ὄχι μόνο οἱ δυὸ Μαρῖες, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιπὲς μυροφόρες ἐπίσης. Ἡ μαρτυρία τῆς Μαγδαληνῆς σχετίζεται τὰ λόγια τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου (κατὰ Λουκᾶν) μὲ τὸ κατὰ Ἰωάννην ὅτι ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Πέτρος ἔτρεξαν στὸν τάφο. Ὁ Πέτρος

εἰσῆλθε στὸν τάφο καὶ εἶδε τὰ ὀθόνια.

Ἔτσι τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια εἶναι σὲ τέλεια συμφωνία μὲ αὐτὴ τὴν ἀκολουθία γεγονότων:

1) Μερικὲς γυναῖκες ἀγόρασαν ἀρώματα καὶ μύρα τὴν Παρασκευὴ πρὶν τὸ τέλος τῆς μέρας, πρὶν τὴν δύση τοῦ ἡλίου (Λουκᾶς), ἐνῶ ἄλλες ὅπως καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀγόρασαν στὸ τέλος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν ἕκτη ὥρα (Μᾶρκος).

2) Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀφήνει τὶς λοιπὲς καὶ πηγαίνει μόνη στὸν τάφο νύκτα πρὶν ξημερώσει ἡ Κυριακὴ. Ἐκεῖ δὲν βρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου (Ἰωάννης).

3) Ἡ Μαγδαληνὴ τρέχει καὶ ἀναγγέλει στὸν Πέτρο καὶ στὸν Ἰωάννη (Λουκᾶς, Ἰωάννης) καὶ μετὰ στέκεται μόνη ἔξω ἀπὸ τὸν τάφο θρηνώντας, ὅταν ἕνας ἄγγελος ἐμφανίζεται σὲ αὐτὴν, καὶ μετὰ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖο δὲν ἀναγνωρίζει. Ὅταν τὸν ἀναγνωρίζει ὁρμᾷ πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἀγγίξει.

4) Ὑπακούοντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, πηγαίνει καὶ ἀνακοινώνει τὰ νέα στοὺς ἀποστόλους (Ἰωάννης, Μᾶρκος).

5) Χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν ἐπίσκεψη τῆς Μαγδαληνῆς ἄλλες ὁμάδες μυροφόρων ἐπισκέπτονται τὸν τάφο ἀργότερα καὶ συναντοῦν ἄγγελους (Μᾶρκος, Λουκᾶς) καὶ ἐπιστρέφουν πολὺ φοβισμένες στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ τὸ ἀνακοινώσουν (Μᾶρκος), ἀλλὰ ἀργότερα διαδίδουν τὰ νέα σὲ ὅλους (Λουκᾶς).

6) Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, γνωρίζοντας πλέον τὸ νέο τῆς Ἀναστάσεως πηγαίνουν γιὰ νὰ δοῦν τὸν τάφο καὶ τὰ ὀθόνια, τὰ ὁποῖα ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης εἶχαν ἤδη δεῖ (Λουκᾶς, Ἰωάννης), ἀλλὰ ὄχι ἡ ἴδια ἡ Μαγδαληνὴ. Ἔρχονται στὸν τάφο καὶ εἰσέρχονται ὅπως τὶς προτρέπει ὁ ἄγγελος (Ματθαῖος).

7) Ὁ ἄγγελος παραγγέλει σὲ αὐτὲς νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὸ νέο τῆς Ἀναστάσεως στοὺς μαθητὲς καὶ νὰ ἀνακοινώσουν τὴν ἐπικείμενὴ συνάντηση μαζί του στὴν Γαλιλαία.

8) Τώρα ἔχοντας καταλάβει πλήρως τὰ γεγονότα οἱ δύο Μαρίες σπεύδουν νὰ ἀναγγείλουν στοὺς μαθητὲς πάλι, ἀλλὰ συναντοῦν τὸν Κύριο καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ τὶς ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἀγγίσουν κρατώντας τὰ πόδια του (Ματθαῖος).

9) Μέχρι τὸ τέλος τῆς μέρας, ὄχι μόνο ὅλο τὸ σύνολο τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἔχουν ἀκούσει τὰ νέα. Οἱ τελευταῖοι προσπαθοῦν νὰ σκεπάσουν τὰ γεγονότα.

Πηγή: agiazoni.gr